

■ Skonto w transakcjach krajowych i zagranicznych

Skonto jest rodzajem rabatu – procentowym obniżeniem ceny związanym z warunkami płatności za dostawę towarów lub wykonanie usługi. Jest przyznawane w związku z zapłatą dokonaną we wcześniejszym, wskazanym przez sprzedawcę terminie. Choć jest to popularna forma zachęcania nabywców do szybszej zapłaty za dostarczone towary lub wykonane usługi, jej stosowanie nie jest pozbawione wątpliwości związanych z rozliczeniem VAT.

Rabat z tytułu wcześniejszej zapłaty (skonto) ma charakter warunkowy. Jest przyznawany przez sprzedawcę dopiero z chwilą ziszczenia się warunku, czyli w momencie dokonania wcześniejszej zapłaty przez nabywcę. Do udzielenia skonta dochodzi zatem w momencie spełnienia umownych warunków związanych z dokonaniem zapłaty w określonym terminie.

1. W jaki sposób należy udokumentować udzielenie skonta

Sposób udokumentowania i rozliczenia skonta zależy od tego, czy na moment wystawienia faktury pierwotnej nabywca dokonał zapłaty uprawniającej do otrzymania tego rabatu.

Skonta nie należy uwzględniać w fakturze pierwotnej stwierdzającej dostawę towarów lub wykonanie usługi, jeśli na moment jej wystawienia nie wiadomo jeszcze, czy nabywca dokona zapłaty w terminie uprawniającym do uzyskania tego rabatu. Uwzględnienie skonta w cenie jednostkowej towaru (usługi) jest zasadne tylko w przypadku, gdy nabywca płaci (spełnia warunki do skonta) już w momencie zakupu towaru (usługi) lub przed wystawieniem faktury. Wówczas skonto należy uwzględnić już na etapie wystawiania faktury pierwotnej, na co wskazuje także art. 106e ust. 1 pkt 10 ustawy o VAT.

Jeżeli jednak przebieg transakcji jest tego typu, że:

- najpierw następuje dostawa towarów lub wykonanie usługi potwierdzone fakturą, a następnie
- na podstawie otrzymanej faktury nabywca dokonuje zapłaty w terminie uprawniającym do otrzymania skonta,

wówczas sprzedawca jest zobowiązany wystawić fakturę korygującą potwierdzającą udzielenie obniżki ceny w formie skonta (art. 106j ust. 1 pkt 1 w zw. z art. 29a ust. 7 pkt 1 ustawy o VAT).

Gdy na moment wystawienia faktury pierwotnej nabywca nie dokonał jeszcze zapłaty uprawniającej do otrzymania skonta, nie jest prawidłowe wystawianie:

- najpierw faktury „z góry” uwzględniającej skonto zmniejszające cenę sprzedaży (i w rezultacie podstawę opodatkowania), a
- następnie dopiero faktury korygującej zwiększającej tę cenę, jeśli okaże się, że nabywca – pomimo wcześniejszego ustnego lub pisemnego zobowiązania się do zapłaty w określonym terminie – nie spełni tego warunku.

Prawo do pomniejszenia podstawy opodatkowania o udzielone skonto zapewnia bowiem dopiero faktyczna zapłata we wcześniejszym terminie, a nie zobowiązanie się kontrahenta do jej dokonania. Stanowisko to potwierdzają również organy podatkowe, czego przykła-